

ISŠÁČEK

6/3

měsíčník

19.04.13

Vážení žáci,

vychází další číslo našeho Isšáčku. Jak se v minulém čísle osvědčilo, tak pokračujeme i tentokrát. Naš „žákovský“ časopis bude už pořád vycházet dohromady s Informačním zpravodajem, časopisem psaným především učiteli.

Doufáme, že si v něm počtete a najdete něco, co vás zaujme. Každý článek přináší nějakou zajímavou informaci, ale také každý článek je napsán vašimi spolužáky, kteří se nestydí informace a poznatky předat dál. Byli bychom proto rádi, kdyby se našlo více ochotných mezi vámi, kdo by přispíval do našich novin. Víme, že se konečně projevilo jaro a vy máte jiné zájmy, ale právě v tuto dobu budete jezdit více na exkurze a o nich bychom se rádi dověděli.

Přejeme příjemné jarní dny.

K. B.

Veletrh fiktivních firem

Dne 21. 03. 2013 se fiktivní firmy Jakub Kohout – CK Dureks a Nela Čechová – CK Sagitta zúčastnily 19. ročníku mezinárodního veletrhu fiktivních firem na pražském Výstavišti Holešovice. Na místo jsme dorazili přibližně v 9:30. Veletrh nás velmi zaujal hojnou účastí firem ze zahraničí. Zúčastnilo se celkem 143 studentských firem z 11 států, a to například z Itálie, Belgie, Bulharska, Rumunska, Rakouska, Švýcarska, Švédska, Ruska, Německa, Slovenska a dalších. Akce byla pro širokou veřejnost přístupná zdarma. Byla podporována různými organizacemi a sponzory. Nad děním veletrhu měla přehled organizace CEFIF (centrum fif). Mohli jsme se inspirovat výzdobou zdejších stánků pro naši budoucí propagaci. Měli jsme možnost rozdat naše vizitky, a tímto jsme navázali obchodní kontakty. Z veletrhu jsme byli velice nadšení. Těšíme se na další veletrh.

Klub mladého diváka

I v jarním období se scházejí členové KMD. Letošní maturanty nahradily žákyně AC1A, a tak je nás dokonce o jednoho víc než v prvním pololetí. Kdo by také nevyužil příležitosti zhlédnout čtyři představení za 200,- Kč.

Nejprve jsme navštívili velmi oblíbenou hru Hrdý Budžes se skvělou Bárou Hrzánovou v hlavní roli. Ta si po představení našla čas na popovídání, velmi ochotně nám poskytla autogramy, dokonce se s námi vyfotografovala. V pondělí 25. března půjdeme na hru Bez roucha, 24. 4. uvidíme Havrana a pak už se těšíme na Válku Roseových s hostujícím Michalem Dlouhým, která sklídila ohromný úspěch už při premiéře a opakovaně vyprodává píbramské divadlo. **Nezapomeňte v příštím roce rozšířit naše řady i vy!**

Mgr. Marie Chramostová

Pavel Procházka, PO1B a Bára Hrzánová, ústřední postava hry Hrdý Budžes

Jižní Amerika očima „batůžkáře“

O fotografie a zážitky ze čtyř a půl měsíčního putování po státech Jižní Ameriky se s námi v pondělí 10. 4. 2013 (na Integrované střední škole HPOS Příbram) podělil český „batůžkář“ Aleš Krajdl. Celkové dojmy a pocity z přednášky jsou velmi kladné. Ne tak často se poštěstí shlédnout nezkrášlené fotografie a zážitky z cest po státech Jižní Ameriky, jako jsou například Brazílie, Severní Argentina a Bolívie. Člověk má možnost načerpat neuvěřitelné množství zajímavých a aktuálních informací z první ruky. Přednáška měla pozitivní dopad a přínos pro studenty, ale i vyučující. Bylo to velmi poučné a užitečné setkání.

Markéta Dýslová, CR2

Veolia – exkurze

Dne 21. 3. 2013 navštívila naše třída S1A v počtu 18 žáků úpravnu pitné vody v Kozičíně, která měla den otevřených dveří v rámci Dne vody. Cestu do Kozičina jsme absolvovali městskou hromadnou dopravou a zpátky jsme šli pěšky. Pracovník čističky nám ukázal a vysvětlil postup, jak se ze surové vody vyrábí voda pitná. Exkurze se nám líbila, až na nepříznivé počasí, kdy padal sníh a foukal vítr tak, že jsme z toho byli celí zmrzlí. Tato exkurze, kterou jsme absolvovali s paní učitelkou Křemenovou, byla naše první a už se těšíme na další.

Jindra Pospíšilová, S1A

Bářin sloupek:

Ahoj! ☺

Do dalšího čísla školního časopisu jsem udělala rozhovor s Dušanem Salátem, žákem třídy PO2B. O co se jedná? Pojdte se podívat sami ;)

Otázky - americký fotbal:

1. Jak jsi na fotbal přišel?
Na americký fotbal mě přivedl kamarád a pozval mě na nábor, tak jsem si řekl, že bych ho taky mohl zkusit.
2. Věděl jsi hned první den, co jsi šel na nábor, že zrovna tohle bude tvůj sport?
Hned první den ne, cítil jsem se hodně nejistě a nevěděl pořádně co dělat, ale v týmu panovala skvělá atmosféra a jsem tu dodnes.
3. Koukáš na fotbal v televizi? Jaký je tvůj nejoblíbenější tým a hráč?
V televizi bohužel sport nemáme, ale kdybychom měli, nenechal bych si ujít žádný zápas. Můj nejoblíbenější tým je Philadelphia Eagles a obdivuji celý tým, protože tato hra je o týmu, ne o jednotlivci.
4. A jakého hráče a jaký tým naopak nemusíš?
Tennessee Titans, hráče neoblíbeného nemám.
5. Jak často máte tréninky a kde?
Naše tréninky se hodně liší, protože teď máme jen pár týdnů před sezónou a musíme trénovat co nejvíce. Tréninky jsou na Atletickém stadionu Fialka.
6. Soupeř, se kterým se ti hrálo nejlíp?
Nejlépe se mi hrálo v mé úplně první sezóně proti Dietos, kteří hrají v Šumperku, byla to pro mě úžasná zkušenost a první zápas, ze kterého jsme odcházeli jako vítězové.
7. Napiš nějaký vtipný zážitek z fotbalu ...
Vtipných zážitků je spousta, ale nejvtipnější jsou vtipy, které si během tréninku říkáme s trenéry.
8. Kolik vás fotbal hraje?
Je nás bohužel málo, aktivních členů máme okolo dvaceti.
9. Je něco, co máš radši než fotbal?
Ne, nic jiného mě neoslovilo tak jako právě americký fotbal.
10. A co bys poradil klukům, kteří by ho taky chtěli zkusit hrát?
Jestli mají čas, chtějí poznat nové lidi a nevadí jim trochu se zapotit, ať neváhají a přidají se k nám.

Děkujeme Dušanovi za rozhovor a těšíme se na další rozhovory s lidmi z naší školy.

Děláš i ty nějaký sport, o který by ses s námi chtěl/a podělit? Tak neváhej a dej vědět, ráda s Tebou udělám rozhovor.

Barbora Koubková, HT2

Umělecká tvorba našich spolužáků:

Potkaly jsme se na střední škole

Když jsem jela poprvé na střední školu, stála jsem na autobusovém nádraží a čekala na autobus do Příbrami. Dojela jsem na místo, šla jsem do školy, kde jsem nikoho neznala. Všimla jsem si, že stejným směrem jde i jedna slečna, která jela také od Sedlčan. Byla jsem ráda, že z místa mého bydliště nebudu jezdit sama.

Ve škole jsem zjistila, že bude chodit dokonce na stejný obor a do stejné třídy jako já. Druhý den při cestě jsme se seznámily. Jmenuje se Nikola, bydlí v Libíní u Sedlčan, má vyšší štíhlou postavu, středně dlouhé tmavší vlasy, hnědé oči a piercing nad rtem.

Ve škole jsme si sedly do jedné lavice a postupně se z nás stávaly kamarádky. Zjistila jsem, že máme podobné zájmy. Začaly jsme si dobře rozumět a trávily spolu čas i mimo školu. Bydlení kousek od sebe nás spojovalo, mohly jsme společně vyrážet za zábavou.

Nikola je společenská dívka, upřímná, milá a nechybí jí odvaha. Ráda sportuje a chodí pravidelně do posilovny. V zimě ráda lyžuje.

Jsem spokojená, že jsem šla studovat na tuto školu a mohla potkat mnoho nových a zajímavých lidí, mezi nimi i Nikču. Byla bych ráda, kdybychom zůstaly i po dokončení školy kamarádky.

Lucie Knížová, AC3A

Třídní schůzky na naší škole

Ve čtvrtek 11. dubna na naší škole probíhaly třídní schůzky. Pro někoho je to den strachu, pro někoho den chvály.

Já to měl s třídními schůzkami, dá se říct, dobré. Pamatuji si, že na 1. stupni základní školy jsem byl chválen za hezké známky, ale s chováním to bylo horší. S klukama ze třídy jsme se neustále prali a jednou jsem si za to dokonce vykoledoval napomenutí třídního učitele, za což na mě doma moc pyšní nebyli ☺.

Na druhém stupni už chvály byly častější. Ovšem prospěchu se moc netýkaly. Od 6. třídy jsem byl totiž žákem ZŠ v Krásné Hoře. Prospěch se mi zhoršil skoro v každém předmětu, ani nevím proč. Asi jsem se nemohl vyrovnat s přestupem.

I přesto všechno jsem se dostal na naši školu a jsem za to rád. Poznal jsem tu spoustu skvělých lidí vč. učitelů, na které nikdy v životě nezapomenu!

Jan Kabíček, OB2

Anglie, jaro 2013 (zápisky z cesty)

Cesta začala v 13:00 odjezdem autobusu od budovy školy. Jeli jsme přes Německo, Belgii a Francii, až do francouzského přístavu Calais. Nalodili jsme se na trajekt a kolem třetí hodiny ranní jsme vyplouvali směr anglický Dover. Cesta trajektem byla pro mnohé z nás zážitkem, protože jsme takto cestovali poprvé. Cesta trvala něco přes hodinu a v pět hodin ráno jsme již křižovali Anglii do Londýna.

Naše pěší cesta vedla okolo repliky Shakespearova divadla Globe, radnice, katedrály sv. Pavla, křižníku Belfast. Cestou jsme přešli i mosty Tower Bridge, London Bridge a Millenium Bridge. Další zastávka byla u Monumentu, 61 metrů vysokého sloupu, na který byl možný výstup. Také jsme navštívili St. Katharine's Dock se spoustou krásných starých plachetnic. Mezní zastávka byla u londýnského Toweru. Odtud jsme odplouvali lodí do Greenwiche. Následovala procházka po městečku a návštěva muzea. Pak jsme se vydali na nejznámější místo ve městě, na Old Royal Observatory, kde se mimo jiné nachází nultý poledník. Zde na nás čekal autobus, který nás odvezl na místo, kde jsme se poprvé setkali s našimi rodinami.

Třetí den začal po snídani v půl osmé, kdy jsme vyjeli do Stratfordu nad Avonou. Zde se narodil William Shakespeare, a tak jsme zákonitě museli navštívit jeho rodný domek. Ti z nás, kteří chtěli, se mohli jít podívat i na hrobku W. Shakespeara. Ze Stratfordu jsme přešli do nedalekého Oxfordu. Tady jsme navštívili Christ Church College – nejbohatší, nejstarší a nejslavnější kolej. Pokračovali jsme kolem Trinity College, Bodleian Library a Sheldonian Theatre. Na této cestě se někteří z nás ztratili, ale zase jsme se šťastně shledali. Čekal na nás autobus, který nás odvezl na místo, kde si nás vyzvedly rodiny.

Čtvrtý den začal tradičně o půl osmé odjezdem na Stonehenge. Toto místo mělo velice krásnou atmosféru. Měli jsme prohlídku ozvučenou i poletujícími krkavci, kteří dodávali tajemnější nádech. Na pastvinách kolem se popásaly ovečky a nám se odtud vůbec nechtělo, nebýt všudypřítomného, vlezlého větru. Pak jsme jeli na prohlídku fotbalového stadionu Chelsea. Prohlídka byla velice zajímavá a s vtipným komentářem. Měli jsme možnost shlédnout nejskrytější prostory stadionu, včetně šatny Chelsea hráčů. Poté jsme jeli na prohlídku jednoho ze tří muzeí v Kensingtonu. Mohli jsme navštívit muzeum Vědy, Victoria a Albert muzeum nebo Přírodovědné muzeum. Pak nás autobus odvezl na setkání s rodinou.

Pátý den po snídani v půl osmé byl odjezd do centra Londýna. Procházeli jsme okolo budovy Parlamentu, Big Ben a k Westminster Bridge, kolem korunovačního kostela a Westminster Abbey. Prošli jsme se po Parliament Square a po ulici Whitehall. Zastávka byla u Downing Street, kde bydlí anglický ministerský předseda. Pak jsme měli vidět Horse Guards, ovšem ty jsme nezastihli, ale viděli jsme alespoň dva klasicky oděné vojáky. Prošli jsme parkem Sv. Jamese k Buckinghamskému paláci, kde bydlí královská rodina. Naše cesta pokračovala přes Trafalgar Square, kde jsme mohli navštívit Národní galerii. Dalším bodem zájmu bylo náměstí Piccadilly Circus, kde si mladí lidé dávají schůzky u kašny se sochou Erose. Metrem jsme se dopravili na Covent Garden. Dříve to býval ovocný a zeleninový trh a oblíbené místo mladých umělců. Znovu metrem jsme se dopravili na Oxford Street, jednu z nejznámějších obchodních ulic světa. Zde následoval rozchod a pak přejezd k London Eye. Na London Eye jsme šli pouze tři, nicméně byl to nádherný výlet a ani jedna z nás nelitovala pozbytých liber za lístek. Zde na nás čekal autobus a vyjeli jsme směr Dover.

Šestý den byl strávený na cestě. Cesta znovu vedla přes Francii, Belgie a Německo. Většina z nás spala, a tak nám cesta rychle utíkala. Do Příbrami jsme dorazili kolem jedné hodiny odpoledne. Byl to výlet náročný a únavný, ale přes to přese všechno se nám moc líbil.

Dagmar Gajdošová, CR3

ŠKOLNÍ HODINA

Začíná hodina ve škole. Vchází učitel a první, co musí vždy říci je, aby žáci byli ticho a pozdravili. Když je vyučující spokojen, dovolí třídě posadit se. Ale v tu chvíli začne hlomoz nanovo, tentokrát s větší intenzitou než předtím. Takto začínají téměř všechny hodiny ve škole. Celý pedagogický sbor musí ve svých hodinách studenty neustále napomínat.

Dříve bylo takové chování nepřípustné, nebo dokonce drzé. Vládla daleko větší mravnost a prohřešky byly přísně trestány. Mezi nejčastější tresty patřilo klečení na hrachu, několik ran rákoskou, nebo velmi účinná facka. Dnes jsou bohužel takové tresty zakázané. Většina žáků by však řekla bohudík, protože by byli takto umravňováni každých 5 minut. Měli by hezké modřiny od rákosky, nebo velmi příjemné otlačeniny z hrachu. A mezi nejčastější jev by patřila velmi dobře mířená facka, nebo výchovný pohlavek.

V současnosti je však takové trestání ze strany učitele velkým zločinem. Když některého ze „vzorných“ žáků začne hlasitěji napomínat, už tomu jeho rodiče říkají šikana. Protože po škole si náš ukecaný, drzý a nevychovaný žák běží stěžovat rodičům, jak jej učitel týrá, když ho napomene. Samozřejmě si ono napomenutí velmi přikrášlí, aby mu to rodiče věřili. Dokonce si jsou někteří žáci schopni způsobit zranění, aby mohli říkat, že jim to udělal učitel. A co jiného by mohli rodiče, kteří mají ve všech ohledech dokonalé dítě, než rozzuřeně naběhnout do školy a žádat vyhazov chudáka učitele. A kdyby měl učitel k dispozici kamerový záznam, rodiče by na něj nebrali ohled, mají přece dokonalé dítě.

Takže se dostáváme do bodu, ve kterém je místo neposlušného žáka trestán učitel a slovo šikana je používáno ve spojení s šikanou učitelů. Ale o tom se už nemluví, maximálně se o tom zmíní ve zprávách, když některý z dokonalých studentů zveřejní video, kde hází učiteli odpadkový koš na hlavu.

A pak se divíme, že učitel je ohrožený druh, kterému hrozí vyhynutí. Co by na to asi řekl Jan Amos Komenský?

Petr Dvořák, PO2B

A na závěr... Návštěva z Mačkova

HT1, HT4A a Mačkovští, info viz Informační zpravodaj

Těšíme se na vás zase za měsíc!!!